

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)											
Psychologia zachowań prospołecznych											
Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:			Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie								
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:			Psychologia -Jednolite studia magisterskie								
Liczba punktów ECTS			6								
Język przedmiotu- polski, angielski, inny			polski								
Profil kształcenia:			PRAKTYCZNY								
Nazwa specjalności:			Psychologia społeczna								
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)			Podstawowy / kierunkowy/ <u>specjalnościowy</u> /obowiązkowy fakultatywny								
Rok / Semestr:			4/7								
Osoba koordynująca przedmiot:											
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):			Psychologia społeczna, psychologia rozwoju człowieka								
II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN											
	Wykład	Ćwiczenia/ konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						2	6	58	2,3
Studia niestacjonarne	10	20						2	6	38	1,5
III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH											
Formy zajęć			Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić								
<u>Konwersatorium</u>			<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata Inne								
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ											

Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada pogłębioną wiedzę z zakresu zachowań prospołecznych. Zna związek psychologii społecznej i zachowań prospołecznych z innymi naukami społecznymi. Posiada wiedzę o czynnikach warunkujących podejmowanie zachowań prospołecznych w sposób umożliwiający jej praktyczne zastosowanie.	K_W10
P_W02	Posiada pogłębioną wiedzę na temat specyfiki relacji społecznych, zjawisk społecznych oraz rządzących nimi prawidłowości z punktu widzenia psychologii	K_W10
P_W03	Posiada poszerzoną wiedzę z zakresu związku emocji i motywacji z podejmowaniem zachowań prospołecznych. Rozumie związek zachowań prospołecznych z procesami poznawczymi i zachowaniem.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	W stopniu pogłębionym potrafi obserwować, diagnozować, racjonalnie oceniać złożone sytuacje psychologiczne oraz analizować motywy i wzory ludzkich zachowań zgodnie z praktyką zawodową.	K_U10
P_U02	Potrafi interpretować zachowania prospołeczne w kategoriach społecznych oraz wykorzystać wiedzę z różnych działów psychologii do interpretacji tych zachowań.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest gotów do uznawania znaczenia różnych nauk powiązanych z zachowaniami prospołecznymi zgodnie z praktyką zawodową.	K_K04
P_K02	Przedstawia postawę wrażliwości na problemy społeczne i psychologiczne, gotowy do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania psychologiczne.	K_K09
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Konwersatorium	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Podstawowe definicje w zakresie zachowań prospołecznych – zachowania pomocne, altruistyczne, wymiana społeczna.	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T2, T3	Wpływ czynników biologicznych, indywidualnych (np. płci, wieku, statusu społeczno-ekonomicznego i innych), kulturowych, sytuacyjnych (np. nastroju, nagród, charakterystyk dawcy i biorcy pomocy) na zachowania prospołeczne.	
T4	Analiza socjalizacji zachowań prospołecznych w rodzinie i szkole.	
T5	Poznawcze i motywacyjne aspekty działań prospołecznych oraz procesy na których mogą bazować (empatia, poczucie winy czy odpowiedzialności).	
T6	Teorie tłumaczące podejmowanie działań prospołecznych	
T7, T8	Zachowania prospołeczne w organizacji	
T9, T10	Aktualne badania naukowe zachowań prospołecznych	
Forma zajęć, w ramach	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja,	

której weryfikowany jest EU	referat, esej inne				wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Konwersatorium	Przygotowanie własnego, oryginalny projektu badawczego według wytycznych prowadzącego, aktywne uczestnictwo w zajęciach				Wiedza, Umiejętności, Kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe					
Zaliczenie przedmiotu na podstawie pozytywnej oceny z prezentacji multimedialnej oraz aktywności studenta na zajęciach.					
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA					
Niedostateczny (2,0)	Dostateczny (3,0)	Dostateczny plus (3,5)	Dobry (4,0)	Dobry plus (4,5)	Bardzo dobry (5,0)
Poniżej 60%	60,0%-69,99%	70%-74,99%	75%-84,99%	85%-89,99%	90,0%-100%
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS					
Rodzaj aktywności ECTS			Obciążenie studenta		
			Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne	
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II			58	38	
W tym					
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów			58	30	
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin			2	2	
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin			6	6	
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń			92	112	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS			150 h = 6 ECTS	150 h = 6 ECTS	
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE					
Literatura podstawowa przedmiotu:					
Clark, D. (2005). Zachowania prospołeczne i antyspołeczne. Gdańsk: GWP					
DeWall, F. (2006). Primates and philosophers. How morality evolved. Princeton and Oxford: Princeton University Press.					
Eisenberg, N i Mussen, P.H. (1997). The roots of prosocial behavior in children. Cambridge: Cambridge University Press.					
Fletcherhauer, D., Flache, A., Buunk, B. i Lindenberg, S. (2006). Solidarity and prosocial behavior. An integration of sociological and psychological perspectives. NY: Springer.					
Grzelak, J. Ł. (1989). Kontrola, podział dóbr: dwa aspekty współzależności społecznej, W: J. Ł. Grzelak (Red.), Problemy współzależności społecznej, 55-94. Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego.					
Grzelak, J. Ł. (2001). Ja, my, oni? Interes własny a procesy poznawcze i zachowanie ludzi w sytuacji konfliktu, W: M. Kofta, T. Szustrowa (Red.) Złudzenia, które pozwalają żyć (ss. 117-144). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.					
Grzelak, J. Ł. (2002). Kontrola, preferencje kontroli, postawy wobec problemów społecznych, W: M. Lewicka, J.Ł. Grzelak (Red.), Jednostka i społeczeństwo: podejście psychologiczne (ss. 131-148). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.					
Hoffman M. (1990). Empatia a aktywność prospołeczna [w:] J. Reykowski, N. Eisenberg, E. Staub (red.), Indywidualne i społeczne wyznaczniki wartościowania (s. 77 – 97). Wrocław: Ossolineum.					
Karyłowski, J. (1978). O dwóch typach mechanizmów regulacji czynności prospołecznych. Zaangażowanie osobiste vs.					

pozaosobiste, W: J. Reykowski (Red.), Teoria osobowości a zachowania prospołeczne (ss. 59-91). Warszawa: Instytut Filozofii i Socjologii PAN.

Karyłowski, J. (1982). O dwóch typach altruizmu. Badania nad endo- i egzocentrycznymi źródłami podejmowania bezinteresownych działań na rzecz innych ludzi. Wrocław: Ossolineum

Reykowski, J. (1986). Motywacja, postawy prospołeczne a osobowość. Warszawa: PWN.

Szuster, A. (2002). Orientacje prospołeczne a preferowanie wartości (w kategorii Shaloma Schwarza) W: M. Lewicka J. Grzelak (Red.), Jednostka i społeczeństwo (ss. 199 – 215).Gdańsk: GWP

Szuster, A. (2005). W poszukiwaniu źródeł i uwarunkowań ludzkiego altruizmu Warszawa: Wydawnictwo Instytutu PAN

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Inne materiały dydaktyczne: